

своият полъ¹³). Да забълѣжиме и туй, че това мнѣние е повторено буквально въ другъ апокрифъ изъ старата наша писменность, а именно въ *Вопросите на Иоанна Богослова камъ Абраама*, — които безъ никакво сѫмнѣние принадлежатъ въ числото на тоя сѫщи богоомилски цикъ отъ лж-живните сказания за Иоанна Богослова, — дѣто въ допълнение са говори още, че умрѣлото дѣте ще да расте на онзи свѣтъ така сѫщо до *триесетъ години*, за да са яви на послѣдниятъ сѫдъ като зреѧ мѫжъ*).

Въ слѣдующите думи на латинската история, — съ които ние ще да свѣршишь своите извлѣчения, — са види безъ никакво сѫмнѣние влиянието на славянската мѣстностъ, посрѣдъ която са е сѫставила тая редакция на памѣтникътъ. Послѣ това, когато Сатанаиль намѣрилъ двѣте риби, които джржале земята, — „той са спустилъ надоле и намѣрилъ висящи облаци, които джржале морето, и когато той дошѣлъ доле, намѣрилъ своиятъ *oscon*, който е особенъ огњъ, и послѣ не можѣлъ вече да слазя надоле по причина на пламникътъ отъ тоя пламенѣющи огњъ“¹⁴). Издате-

¹³ Ебрадъ, въ книгата contra Waldenses: affirmant, quod in specie viri perfecti et in aetate XXX annorum ad judicium veniamus et mulieres suum permutent sexum.

*.) По мнѣнието на сѫвременните бѫлгаре, душите на младенците ще да дорастатъ, а душите на стағците ще да са подмладатъ; така сѫщо на второ пристигнене и едните, и другите ще да иматъ не повече отъ 32 години, т. е. възрастътъ на Иисуса Христа. Народътъ вѣрва още, че въ основа време нѣма вече да сѫществува мѫжко и женско, защото праведниците ще да бѫдатъ ангели, а грѣшниците дяволе. Тие дѣвѣ предания сѫ всемѣстни въ Бѫлгария.

¹⁴) Et cum de cendisset, invenit nubes pendentes, tenentes pelagum maris. Et cum descendisset deorsum, invenit suum ossop, quod est genus ignis, et postea non potuit descendere deorsum propter flamman ignis ardentis.